כגל של אגוזים

דף עבודה בעקבות רבי טרפון

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

פְּתִיחָה: הָעֲרֵמָה שֶׁבַּשּׁוּק

יְלָדִים, הַאִם פַּעַם הֲלַכְתֶּם עִם אַבָּא לַשּׁוּק לִקְרַאת שַׁבָּת?

דַּמְיְנוּ אֶת הָרַעַשׁ שֶׁל הַשּׁוּק: הַסּוֹחֲרִים צוֹעֲקִים, עֲגָלוֹת עֵץ נוֹסְעוֹת עַל אַבְנֵי הָרְחוֹב הַמְחֻסְפָּסוֹת, וְרֵיחַ מָתוֹק שֶׁל פֵּרוֹת בְּשֵׁלִים וְתַבְלִינִים חֲרִיפִים מְמַלֵּא אֶת הָאֲוִיר.

בְּפִנַּת הַשּׁוּק עוֹמֵד דּוּכָן וּבוֹ מַשֶּׁהוּ מְיֻחָד בְּמִינוֹ. אֵין שָׁם תַּפּוּחִים אוֹ תְּמָרִים, אֶלָּא... אֱגוֹזִים! וְלֹא סְתָם קֻפְסָה שֶׁל אֱגוֹזִים, אֶלָּא הַר עָצוּם, פִּירָמִידָה עֲנָקִית וְגָבוֹהָּ שֶׁל אֱגוֹזֵי מֶלֶךְ צְהַבְהַבִּים. הֵם קָשִׁים וַחֲלָקִים לְמַגָּע, וּמְסֻדָּרִים זֶה עַל גַּבֵּי זֶה בְּסֵדֶר מוֹפְתִי, מַמָּשׁ עַד לַתִּקְרָה.

יֶלֶד אֶחָד שֶׁעָבַר דֶּרֶךְ הַשּׁוּק, הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וְנָשָׂה לְהוֹצִיא מִלְמַטָּה רַק אֱגוֹז אֶחָד קָטָן.

אֲבָל... מָה קָרָה בָּרֶגַע שֶׁהוּא מָשַׁךְ אֶת הָאֱגוֹז הָאֶחָד הַזֶּה?

טְרַאח! טְרַרַאח! דּוּם!

כָּל הָאֱגוֹזִים שֶׁהָיוּ לְמַעְלָה אִבְּדוּ אֶת שִׁוּוּי הַמִּשְׁקָל שֶׁלָּהֶם. מֵאוֹת אֱגוֹזִים הִתְחִילוּ לִפֹּל, לְהִתְגַּלְגֵּל, לְהִתְנַגֵּשׁ זֶה בָּזֶה וּלְקַשְׁקֵשׁ בְּרַעַשׁ מְשַׁמֵּחַ, עַד שֶׁנָּפְלוּ כֻּלָּם לְתוֹךְ יָדָיו הַפְּתוּחוֹת שֶׁל הַיֶּלֶד! יַחַד עִם אֱגוֹז אֶחָד, הוּא קִבֵּל שֶׁפַע גָּדוֹל, עֲרֵמָה שְׁלֵמָה שֶׁל אֱגוֹזִים וּבְרָכָה.

בֵּית הַמִּדְרָשׁ בָּעִיר לוֹד

שָׁנִים רַבּוֹת לְאַחַר חֻרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בָּעִיר דְּרוֹמִית לִירוּשָׁלַיִם הַנִּקְרֵאת לוֹד, הָיָה בַּיִת אֶחָד שֶׁמִּמֶּנּוּ בָּקַע אוֹר עָצוּם. זֶהוּ בֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי טַרְפוֹן .

רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מֵהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל. הוּא הָיָה כֹּהֵן, וּכְשֶׁהָיָה יֶלֶד קָטָן עוֹד זָכָה לִרְאוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי בְּתִפְאַרְתּוֹ, וְאַף לִשְׁמֹעַ אֶת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. עַתָּה הוּא זָקֵן, זְקָנוֹ לָבָן וְרַךְ כְּצֶמֶר צַח, עֵינָיו מְאִירוֹת כְּכוֹכָבִים, וְלִבּוֹ... לִבּוֹ הוּא יָם שֶׁל חֶסֶד וְאַהֲבַת תּוֹרָה. רַבִּי טַרְפוֹן אָהַב כָּל יְהוּדִי כְּמוֹ בֵּן, עַד שֶׁחֲכָמִים קָרְאוּ לוֹ בְּאַהֲבָה: "אֲבִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל".

יוֹם אֶחָד, יָשַׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ תַּלְמִיד חָכָם צָעִיר. אוּלַי קָרְאוּ לוֹ יְהוּדָה, אוּלַי שִׁמְעוֹן. הַתַּלְמִיד הַזֶּה קָרָא פָּסוּק בַּתּוֹרָה, אֲבָל... מַשֶּׁהוּ שָׁם לֹא הָיָה לוֹ בָּרוּר. קַו רָכֵס כִּוֵּץ אֶת מִצְחוֹ. הוּא גָּרַד בְּפַדַּחְתּוֹ וְחָשַׁב. הוּא שָׁאַל אֶת חֲבֵרוֹ לַסַּפְסָל הֶעָשׂוּי מֵעֵץ עַתִּיק, אַף גַּם לַחֲבֵרוֹ לֹא הָיְתָה תְּשׁוּבָה.

"אֲנִי חָיָב לִשְׁאֹל אֶת רַבִּי טַרְפוֹן," הֶחְלִיט הַתַּלְמִיד הַצָּעִיר, אֲבָל בְּטֶנּוֹ קָרְקְרָה מִמְּעַט פַּחַד. "רַבִּי טַרְפוֹן הוּא מִגְּדוֹלֵי הַדּוֹר. הוּא כָּל כָּךְ חָכָם... בֶּטַח הַשְּׁאֵלָה שֶׁלִּי הִיא קְטַנָּה וּפְשׁוּטָה מִדַּי. אוּלַי הוּא יַעֲנֶה לִי רַק כֵּן אוֹ לֹא, וְאֶשָּׁאֵר נָבוֹךְ."

מֵרָחוֹק הוּא הֵרִיחַ אֶת רֵיחַ קְלַף רַבּוֹתֵינוּ שֶׁמִּלֵּא אֶת בֵּית הַמִּדְרָשׁ. הוּא לָקַח נְשִׁימָה עֲמֻקָּה וְקָרַב אֶל הָרַב.

"רַבִּי," אָמַר הַתַּלְמִיד בְּקוֹל שָׁקֵט, "שָׁנִיתָ לִי. אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁתְּלַמֵּד אוֹתִי שְׁאֵלָה שֶׁיֵּשׁ לִי עַל הַמִּשְׁנָה הַזּוֹ."

מַפָּל הַתּוֹרָה

יְלָדִים, מָה עָשָׂה רַבִּי טַרְפוֹן? הַאִם עָנָה לוֹ רַק תְּשׁוּבָה קְצָרָה שֶׁל שְׁתֵּי מִלִּים?

לֹא! לֹא וָלֹא!

עֵינָיו שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן נִדְלְקוּ. קוֹלוֹ צִלְצֵל בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ כְּמוֹ נִגּוּן מָתוֹק וּמְלֵא שִׂמְחָה. עֲבוּר רַבִּי טַרְפוֹן, שְׁאֵלָה בַּתּוֹרָה הָיְתָה כְּמוֹ מַפְתֵּחַ לְאוֹצָר אָדִיר.

"בְּנִי הַיָּקָר!" עָנָה רַבִּי טַרְפוֹן בְּחִיּוּךְ רָחָב, "הַמִּשְׁנָה הַזּוֹ שֶׁשָּׁאַלְתָּ? הִיא הֲרֵי קְשׁוּרָה לְפָסוּק בְּסֵפֶר וַיִּקְרָא! וּבְוַדַּאי אַתָּה זוֹכֵר שֶׁיֵּשׁ הֲלָכָה מְדֻיֶּקֶת בְּהִלְכוֹת שַׁבָּת שֶׁלּוֹמְדִים מִכָּאן... וּבוֹא וְאֶקְרָא לְךָ אֶת מַאֲמַר חֲזַ"ל מֵהַמִּדְרָשׁ, וְגַם אַגָּדָה נִפְלָאָה עַל כָּךְ שֶׁמּוֹסִיפָה קְדֻשָּׁה לַנִּשְׁמָה!"

וְכָךְ, מוּל תַּדְהֵמָתוֹ שֶׁל הַתַּלְמִיד הַצָּעִיר, שָׁפַךְ רַבִּי טַרְפוֹן אוֹצָרוֹת. פָּסוּק הִתְחַבֵּר לַהֲלָכָה, וְהֲלָכָה הִתְחַבְּרָה לְמִדְרָשׁ, וּמִדְרָשׁ לְסִפּוּר מֵרַבּוֹתֵינוּ. מִלִּים קְדוֹשׁוֹת יָצְאוּ מִפִּיו שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן כְּמוֹ מַיִם רַבִּים הַזּוֹרְמִים מִמַּעְיָן לֹא פוֹסֵק.

הַתַּלְמִיד יָשַׁב מְרֻתָּק. אָזְנָיו כְּרוּיוֹת, עֵינָיו פְּעוּרוֹת מִשִּׁמְחָה. הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן הָיְתָה טְעִימָה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ. בְּמָקוֹם לָצֵאת מִבֵּית הַמִּדְרָשׁ רַק עִם תְּשׁוּבָה שֶׁל "כֵּן" אוֹ "לֹא", הוּא יָצָא כְּשֶׁלִּבּוֹ וּמוֹחוֹ מְלֵאִים וּגְדוּשִׁים בִּבְרָכָה, בְּחָכְמָה עֲצוּמָה וּבְאַהֲבַת הַשֵּׁם!

הָעֵדוּת שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא

יְלָדִים, שָׁנִים רַבּוֹת אַחַר כָּךְ, כְּשֶׁרַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא (שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לוֹ פָּשׁוּט "רַבִּי") חָשַׁב עַל הַחֲכָמִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהִכִּיר, הוּא נִזְכַּר בְּרַבִּי טַרְפוֹן הַצַּדִּיק.

"לְמָה הָיָה דּוֹמֶה רַבִּי טַרְפוֹן?" שָׁאַל רַבִּי אֶת תַּלְמִידָיו, עֵינָיו בּוֹרְקוֹת מִנִּצְנוּץ וְהַעֲרָצָה.

"אֲנִי אֶגְלֶה לָכֶם: רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה דּוֹמֶה... לְגַל שֶׁל אֱגוֹזִים!" (גַּל = עֲרֵמָה).

הַתַּלְמִידִים תָּמְהוּ: "לַעֲרֵמָה שֶׁל אֱגוֹזִים? רַבִּי, מַדּוּעַ אֵינְךָ מְשַׁוֶּה אוֹתוֹ לְתֵבַת יַהֲלוֹמִים? לְנָהָר זוֹרֵם?"

וְאָז, הִסְבִּיר הַנָּשִׂיא הַקָּדוֹשׁ אֶת הַסּוֹד הַנִּפְלָא: "אִם יֵשׁ לָכֶם עֲרֵמָה גְּדוֹלָה שֶׁל אֱגוֹזִים, וְאַתֶּם רַק נוֹגְעִים בֶּאֱגוֹז אֶחָד מִלְמַטָּה, מָה קוֹרֶה? הַאִם רַק הוּא יוֹצֵא? מַמָּשׁ לֹא. כָּל הָאֱגוֹזִים בָּעֲרֵמָה מִתְקַשְׁקְשִׁים, מִתְגַּלְגְּלִים זֶה עַל גַּבֵּי זֶה, וְנוֹפְלִים עֲלֵיכֶם מִכָּל הַכִּוּוּנִים הֲמוֹן אֱגוֹזִים! כָּךְ, בְּדִיּוּק כָּךְ, הָיָה רַבִּי טַרְפוֹן! כַּאֲשֶׁר תַּלְמִיד חָכָם צָעִיר הָיָה בָּא אֵלָיו וְשׁוֹאֵל אוֹתוֹ: 'רַבִּי, שְׁנֵה לִי', הוּא רַק נָגַע בָּאֱגוֹז הָאֶחָד. אֲבָל רַבִּי טַרְפוֹן מִיָּד הָיָה מֵבִיא לוֹ הֲלָכוֹת שֶׁל פְּסוּקִים, הֲלָכוֹת שֶׁל מִשְׁנָה, אַגָּדוֹת, וּמִדְרָשִׁים... הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הָיְתָה קְשׁוּרָה אֶצְלוֹ לְדָבָר אֶחָד שָׁלֵם. הַתַּלְמִיד הָיָה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ כְּשֶׁהוּא מָלֵא בִּבְרָכָה וָטוֹב!"

יְלָדִים, רַבִּי טַרְפוֹן לֹא שָׁמַר אֶת הַיֵּדַע לְעַצְמוֹ, הוּא לֹא הִסְתִּיר אֶת כֹּחַ הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹ. בְּכָל פַּעַם שֶׁמִּישֶׁהוּ בִּקֵּשׁ קְצָת אוֹר, רַבִּי טַרְפוֹן פָּתַח אֶת דַּלְתוֹת הַתּוֹרָה כֻּלָּן, וְהֵפִיץ אֶת הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם, כְּעֲרֵמָה אַדִּירָה שֶׁל אֱגוֹזִים הַמִּתְגַּלְגְּלִים בְּשִׂמְחָה לְתוֹךְ יָדֵינוּ הַמּוּשָׁטוֹת.

מקורות: אבות דרבי נתן, פרק י"ח, משנה א': "רבי טרפון למה הוא דומה? לגל של אגוזים, כיוון שנוטל אדם אחד מהן, כולן מתקשקשין ובאין זה על זה. כך היה רבי טרפון דומה: בשעה שתלמיד חכם נכנס אצלו ואמר לו שְׁנֵה לי; מביא לו מקרא ומשנה מדרש הלכות והגדות, כיוון שיצא מלפניו היה יוצא מלא ברכה וטוב." גיטין ס"ז ע"א: תיאורם של חכמים ותכונותיהם מפי רבי יהודה הנשיא.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

סיפור 5 • רבי טרפון • כגל של אגוזים

א. בתחילת הסיפור נאמר: "דַּמְיְנוּ אֶת הָרַעַשׁ שֶׁל הַשּׁוּק: הַסּוֹחֲרִים צוֹעֲקִים, עֲגָלוֹת עֵץ נוֹסְעוֹת עַל אַבְנֵי הָרְחוֹב הַמְחֻסְפָּסוֹת, וְרֵיחַ מָתוֹק שֶׁל פֵּרוֹת..." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "יַחַד עִם אֶגוֹז אֶחָד, הוּא קִבֵּל שֶׁפַע גָּדוֹל, עֲרֵמָה שְׁלֵמָה שֶׁל אֶגוֹזִים וּבְרָכָה."?

ג. כיצד הגיב רבי טרפון למצב המתואר: "רַבִּי טַרְפוֹן אָהַב כָּל יְהוּדִי כְּמוֹ בֵּן, עַד שֶׁחֲכָמִים קָרְאוּ לוֹ בְּאַהֲבָה: "אֲבִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל"."?

ד. מה השתנה בין "קוֹלוֹ צִלְצֵל בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ כְּמוֹ נְגוּן מָתוֹק וּמְלֵא שִׂמְחָה." לבין "מִלִּים קְדוֹשׁוֹת יָצְאוּ מִפִּיו שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן כְּמוֹ מַיִם רַבִּים הַזּוֹרְמִים מִמַּעְיָן לֹא פוֹסֵק."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הָיְתָה קְשׁוּרָה אֶצְלוֹ לְדָבָר אֶחָד שָׁלֵם."?

2. השלימו פרטים מדויקים מִן הַסִּיפּוּר

א. דַּמְיְנוּ אֶת הָרַעַשׁ שֶׁל הַשּׁוּק: הַסּוֹחֲרִים צוֹעֲקִים, עֲגָלוֹת עֵץ נוֹסְעוֹת עַל אַבְנֵי הָרְחוֹב הַמְחֻסְפָּסוֹת, וְרֵיחַ מָתוֹק שֶׁל פֵּרוֹת בְּשֵׁלִים וְתַבְלִינִים חֲרִיפִים מְמַלֵּא אֶת _____.

ב. הֵם קָשִׁים וַחֲלָקִים לְמַגָּע, וּמְסֻדָּרִים זֶה עַל גַּבֵּי זֶה בְּסֵדֶר מוֹפְתִי, מַמָּשׁ עַד _____.

ג. יַחַד עִם אֶגוֹז אֶחָד, הוּא קִבֵּל שֶׁפַע גָּדוֹל, עֲרֵמָה שְׁלֵמָה שֶׁל אֱגוֹזִים _____.

ד. רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מֵהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר בְּעַם _____.

ה. רַבִּי טַרְפוֹן אָהַב כָּל יְהוּדִי כְּמוֹ בֵּן, עַד שֶׁחֲכָמִים קָרְאוּ לוֹ בְּאַהֲבָה: "אֲבִיהֶם שֶׁל _____".

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הֵם קָשִׁים וַחֲלָקִים לְמַגָּע, וּמְסֻדָּרִים זֶה עַל גַּבֵּי זֶה בְּסֵדֶר מוֹפְתִי, מַמָּשׁ עַד לַתִּקְרָה.	☐	☐	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מֵהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל.	☐	☐	
אֲנִי חַיָּב לִשְׁאֹל אֶת רַבִּי טַרְפוֹן," הֶחְלִיט הַתַּלְמִיד הַצָּעִיר, אֲבָל בִּטְנוֹ קָרְקְרָה מִפַּעַט פַּחַד.	☐	☐	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: וּבוֹא וְאֶקְרָא לְךָ אֶת מַאֲמַר חַז"ל מֵהַמִּדְרָשׁ, וְגַם אַגָּדָה נִפְלָאָה עַל כָּךְ שֶׁמּוֹסִיפָה קְדֵשָׁה לַנְּשָׁמָה!	☐	☐	
יְלָדִים, שָׁנִים רַבּוֹת אַחַר כָּךְ, כְּשֶׁרַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא (שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לוֹ פָּשׁוּט "רַבִּי") חָשַׁב עַל הַחֲכָמִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהִכִּיר, הוּא נִזְכַּר בְּרַבִּי…	☐	☐	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ מֵרָחוֹק הוּא הֵרִיחַ אֶת רֵיחַ קְלַף רַבּוֹתֵינוּ שֶׁמִּלֵּא אֶת בֵּית הַמִּדְרָשׁ.

□ דַּמְיְנוּ אֶת הָרַעַשׁ שֶׁל הַשּׁוּק: הַסּוֹחֲרִים צוֹעֲקִים, עֲגָלוֹת עֵץ נוֹסְעוֹת עַל אַבְנֵי הָרְחוֹב הַמְחֻסְפָּסוֹת, וְרֵיחַ מָתוֹק שֶׁל פֵּרוֹת...

□ בְּכָל פַּעַם שֶׁמִּישֶׁהוּ בְּקֵשׁ קְצָת אוֹר, רַבִּי טַרְפוֹן פָּתַח אֶת דַּלְתוֹת הַתּוֹרָה כֻּלָּן, וְהֵפִיץ אֶת הָאוֹר לְכָל הָעוֹלָם, כְּעֲרֵמָה...

□ זֶהוּ בֵּית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ – רַבִּי טַרְפוֹן .

□ הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן הָיְתָה טְעִימָה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "מֵרָחוֹק הוּא הֵרִיחַ אֶת רֵיחַ קְלַף רַבּוֹתֵינוּ שֶׁמִּלֵּא אֶת בֵּית הַמִּדְרָשׁ."?

מה קרה אחרי: "הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן הָיְתָה טְעִימָה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מֵהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל.		
וּבוֹא וְאֶקְרָא לְךָ אֶת מַאֲמַר חֲז"ל מֵהַמִּדְרָשׁ, וְגַם אַגָּדָה נִפְלָאָה עַל כָּךְ שֶׁמּוֹסִיפָה קְדֻשָּׁה לַנְּשָׁמָה!		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "כגל של אגוזים" על רבי טרפון? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "אֲנִי חַיָּב לִשְׁאֹל אֶת רַבִּי טַרְפוֹן," הֶחְלִיט הַתַּלְמִיד הַצָּעִיר, אֲבָל בִּטְנוֹ קָרְקְרָה מִמַּעַט פַּחַד."

ג. אילו רבי טרפון לא היה פועל כפי שמתואר ב-"מִלִּים קְדוֹשׁוֹת יָצְאוּ מִפִּיו שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן כְּמוֹ מַיִם רַבִּים הַזּוֹרְמִים מִמַּעְיָן לֹא פוֹסֵק." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הָיְתָה קְשׁוּרָה אֲצָלוֹ לְדָבָר אֶחָד שָׁלֵם." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. דַּמְיְנוּ אֶת הָרַעַשׁ שֶׁל הַשּׁוּק: הַסּוֹחֲרִים צוֹעֲקִים, עֲגָלוֹת…

2. יַחַד עִם אֶגוֹז אֶחָד, הוּא קִבֵּל שֶׁפַע גָּדוֹל, עֲרֵמָה שְׁלֵמָה…

3. יוֹם אֶחָד, יָשַׁב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ תַּלְמִיד חָכָם צָעִיר.

4. וּבְוַדַּאי אַתָּה זוֹכֵר שֶׁיֵּשׁ הֲלָכָה מְדֻיֶּקֶת בְּהִלְכוֹת...

סיפור 5 • רבי טרפון • כגל של אגוזים

5. יְלָדִים, שָׁנִים רַבּוֹת אַחַר כָּךְ, כְּשֶׁרַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא...

6. בְּכָל פַּעַם שֶׁמִּישֶׁהוּ בִּקֵּשׁ קְצָת אוֹר, רַבִּי טַרְפוֹן פָּתַח...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "רַבִּי טַרְפוֹן אָהַב כָּל יְהוּדִי כְּמוֹ בֵּן, עַד שֶׁחֲכָמִים קָרְאוּ לוֹ בְּאַהֲבָה: "אֲבִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל"".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי טרפון בעקבות "וּבוֹא וְאֶקְרָא לְךָ אֶת מַאֲמַר חֲזַ"ל מֵהַמִּדְרָשׁ, וְגַם אַגָּדָה נִפְלָאָה עַל כָּךְ שֶׁמּוֹסִיפָה קְדֵשָׁה לַנְּשָׁמָה!".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "יְלָדִים, שָׁנִים רַבּוֹת אַחַר כָּךְ, כְּשֶׁרַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא (שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לוֹ פָּשׁוּט "רַבִּי") חָשַׁב עַל...".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "כגל של אגוזים".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מֵהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר בְּעַם יִשְׂרָאֵל.		
מִלִּים קְדוֹשׁוֹת יָצְאוּ מִפִּיו שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן כְּמוֹ מַיִם רַבִּים הַזּוֹרְמִים...		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי טרפון פעל באירוע "קוֹלוֹ צָלְצֵל בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ כְּמוֹ נְגוּן מָתוֹק וּמְלֵא שְׂמְחָה."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "כגל של אגוזים".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי טרפון ומן המעשה "כגל של אגוזים" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15